

Teismo praktikos rinkinys

Byla C-207/15 P

Nissan Jidosha KK
prieš

Europos Sąjungos intelektinės nuosavybės tarnyba (EUIPO)

„Apeliacinis skundas — Europos Sąjungos prekių ženklas — Vaizdinis prekių ženklas, kuriame yra elementas „CVTC“ — Prašymai pratęsti registracijos galiojimą, pateikti dėl dalies prekių ir paslaugų, kurioms įregistruotas prekių ženklas — Papildomas terminas — Reglamentas (EB) Nr. 207/2009 — 47 straipsnis — Teisinio saugumo principas“

Santrauka – 2016 m. birželio 22 d. Teisingumo Teismo (penktoji kolegija) sprendimas

1. *Europos Sąjungos teisė — Aiškinimas — Tekstai keliomis kalbomis — Skirtumai tarp skirtingų kalbinių versijų — Atsižvelgimas į nagrinėjamo teisės akto bendrą struktūrą ir tikslus*
2. *Europos Sąjungos prekių ženklas — Prekių ženklo registracijos galiojimo trukmė, pratęsimas, pakeitimas ir dalijimas — Prekių ženklo registracijos galiojimo pratęsimas — Terminai — Prašymo iš dalies pratęsti registraciją padavimas ir su tuo susijusių mokesčių sumokėjimas pradiniu laikotarpiu — Prašymo papildymas per atidėjimo laikotarpį — Leistinumai*

(Tarybos reglamento Nr. 207/2009 46 straipsnis ir 47 straipsnio 2–5 dalys)

1. Žr. sprendimo tekstą.

(žr. 43 punktą)

2. Bendrasis Teismas padarė teisės klaidą, kai nusprendė, jog Reglamento Nr. 207/2009 47 straipsnio 3 dalis ir teisinio saugumo principas draudžia pateikti prašymą pratęsti registracijos galiojimą dėl tam tikrų prekių ir paslaugų, kurioms įregistruotas Europos Sąjungos prekių ženklas, klasių per papildomą terminą, kai prašymas pratęsti registracijos galiojimą dėl kitų prekių ir paslaugų, kurias žymi tas prekių ženklas, klasių buvo pateiktas anksčiau, per šios nuostatos pirmame sakinyje nustatytą terminą.

Pagal Reglamento Nr. 207/2009 47 straipsnio 3 dalies versiją prancūzų kalba, kurią skundžiamame sprendime nagrinėjo Bendrasis Teismas, „[p]rašymas pratęsti galiojimo laiką turi būti paduotas per šešių mėnesių laikotarpį, kuris pasibaigia paskutinę to mėnesio, kurį nutrūksta apsaugos galiojimas, dieną. Per šį laikotarpį turi būti sumokėti ir mokesčiai. To neatlikus, galima paduoti prašymą ir mokesčius sumokėti per kitą šešių mėnesių laikotarpį, kuris prasideda po pirmajame sakinyje nurodytos dienos, jeigu per šį vėlesnį laikotarpį sumokamas ir papildomas mokeskis“.

Vis dėlto reikia konstatuoti, kad kai kurios Reglamento Nr. 207/2009 47 straipsnio 3 dalies trečio sakinio versijos skiriasi nuo pirmesniame punkte pateikto teksto, nes jose nėra žodžių „to neatlikus“ („à défaut“), kuriais Bendrasis Teismas rėmėsi skundžiamo sprendimo 38 punkte, ar kitų panašių žodžių.

Bet kuriuo atveju remiantis žodžiais „à défaut“, vartojamais šios nuostatos versijoje prancūzų kalba, negalima daryti aiškios ir vienareikšmiškos išvados, kad prašymą pratęsti Europos Sąjungos prekių ženklo registracijos galiojimą galima pateikti per papildomą terminą tik išimties tvarka, jei anksčiau nebuvo pateiktas joks tokio pobūdžio prašymas.

Priešingai, pirmesniuose punktuose pateiktos visos Reglamento Nr. 207/2009 47 straipsnio 3 dalies trečio sakinio kalbinės versijos leidžia manyti, kad Sąjungos teisės aktų leidėjas nustatė tik viena prašymo pratęsti Europos Sąjungos prekių ženklo galiojimą pateikimo per papildomą terminą sąlygą – sumokėti papildomą mokestį, kuris yra vienintelis dalykas, leidžiantis atskirti tokiomis aplinkybėmis pateiktą prašymą pratęsti registracijos galiojimą nuo prašymo, pateikto per pradinį šešių mėnesių terminą.

Be to, Reglamento Nr. 207/2009 47 straipsnio 3 dalies bendra struktūra negali paneigti tokio aiškinimo.

Šiuo klausimu reikia pažymėti, kad pagal šio reglamento 47 straipsnio 4 dalį, jei prašymas pratęsti registracijos galiojimą pateikiamas tik dėl dalies prekių ar paslaugų, kurioms Europos Sąjungos prekių ženklas įregistruotas, registracijos galiojimas pratęsiamas tik šioms prekėms ir paslaugoms, o šio reglamento 47 straipsnio 5 dalyje numatyta, kad galiojimo pratęsimas įsigalioja kitą dieną po prekių ženklo registracijos galiojimo pabaigos ir kad jis yra įregistruojamas.

Konstatuotina, kad iš šių nuostatų nematyti, jog per Reglamento Nr. 207/2009 47 straipsnio 3 dalyje nurodytus terminus yra draudžiama pateikti laiko atžvilgiu išskaidytus prašymus pratęsti Europos Sąjungos prekių ženklo registracijos galiojimą dėl skirtingų prekių ar paslaugų klasių.

Be to, Reglamento Nr. 207/2009 tikslai patvirtina aiškinimą, kad tokius prašymus dėl pratęsimo reikia priimti su sąlyga, jeigu jie pateikiami nepasibaigus papildomam terminui.

Šiuo klausimu reikia pažymėti, kad Reglamento Nr. 207/2009 46 ir 47 straipsniuose numačius galimybę nuolat prašyti pratęsti Europos Sąjungos prekių ženklo registracijos galiojimą dešimties metų laikotarpiams ir nustatčius du vienas po kito einančius terminus, per kuriuos galima prašyti pratęsti prekių ženklo registracijos galiojimą, šio reglamento 47 straipsniu, atsižvelgiant į Europos Sąjungos prekių ženklų teikiamos apsaugos ekonominę svarbą, siekiama palengvinti prekių ženklų savininkams galimybę išsaugoti savo išimties teises.

Šiuo klausimu reikia pabrėžti, kad, kaip matyti iš 2011 m. gegužės 24 d. Komisijos komunikato, skirto Europos Parlamentui, Tarybai, Europos ekonominių ir socialinių reikalų komitetui ir Regionų komitetui „Intelektinės nuosavybės teisių bendroji rinka. Kūrybingumo ir naujovių skatinimas ekonomikos augimui, kokybiškų darbo vietų kūrimui ir aukščiausios kokybės produktams ir paslaugoms Europoje teikti“ [KOM(2011) 287 galutinis] (p. 7), prekių ženklų apsauga skatina investicijas į prekių ir paslaugų kokybę, ypač tuose sektoriuose, kurie labai priklauso nuo prekių ženklo įvaizdžio ir vartotojo lojalumo.

Šio tikslo siekimą Reglamentu Nr. 207/2009 taip pat patvirtina, viena vertus, tai, jog pagal šio reglamento 47 straipsnio 2 dalį EUIPO turi iš anksto Europos Sąjungos prekių ženklo savininkui ir bet kuriam registruotam teises į jį turinčiam asmeniui pranešti apie registracijos galiojimo pabaigą. Kita vertus, pagal šio reglamento 81 straipsnį Europos Sąjungos prekių ženklo savininko, kuris, nors ir atsižvelgdamas į aplinkybes ėmėsi visų reikalingų priemonių, bet neįstengė laikytis EUIPO nustatyto termino, teisės, pateikus prašymą, gali būti atkuriamos per maksimalų vienų metų terminą, skaičiuojamą nuo praleisto termino pabaigos.

(žr. 44, 45, 47–55, 58 punktus)